

ønsker det, bliver gennemført i en nær Fremtid eller ej, er Forholdet det, at Dommeren, naar han har den store kommunale Administration, ofte vil have Vanskelighed ved at skaffe sig Tid til at udføre sine forskellige Hverv. Og desværre er jo i Retsreformen det meget vigtige Princip om Adskillelsen mellem den dømmende Myndighed og den administrative ikke helt gennemført. Jeg synes derfor, der er al mulig Grund til, hvad enten, som sagt, Retsreformen gennemføres eller ej, at ordne Sagen saaledes, at Dommeren kan blive uafhængig overfor den kommunale Administration. Det er ikke saa sjældent, at en Dommer maa vige sit Sæde, fordi Kommunen er interesseret i de Sager, der ere forelagte Domstolene, og det er absolut ikke heldigt, og det er givet, at hvis Retsreformen gennemføres, vil han faa endnu mere at bestille, thi saa skal Dommeren selv tilvejebringe en hel Del af Materialet i den civile Proces. Han skal, som vi have hørt omtale under Finanslovbehandlingen, lede Forhandlingen og bestemme, hvilke Personer der skal fremføres, o. s. v. Jeg minder blot om den højtærede Justitsministers Eksempel, at Dommeren skal „telefonere efter Hansen“. Lige saa er det i de kriminelle Sager, hvor Dommeren ogsaa faar en hel Del mere at bestille end før. Der vil derfor være al mulig Grund til at søge denne Adskillelse gennemført, og jeg betragter egentlig det her foreliggende Lovforslag som et første Supplement til Retsreformen, idet man allerede her vil søge at faa Adskillelsen gennemført.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger angaaende nogle Bestemmelser, som man kunde tænke sig ændrede i dette Lovforslag. Det vigtige Tilsyn, som Borgmesteren i Henhold til Grundlovens § 91 har ført fra Statens Side med Byraadens Virksomhed, skulde nu efter § 8 i dette Lovforslag til en vis Grad gaa over til Amtmændene. Jeg synes imidlertid, at § 8 ikke er helt dækkende for, at dette Tilsyn kan blive saa effektivt, som det bør være. Amtmændene staa Byerne noget fjernt, det er kun undtagelsesvis, at Amtmanden bor i Byen, i de fleste Tilfælde bor der ingen Amtmand. Amtmanden kender altsaa ikke noget videre til Byens lokale Forhold og kan ikke have det vaagne Tilsyn med, hvad der der foregaar, som Borgmesteren, der bor paa Stedet. I Øjeblikket er Tilsynet ret indviklet, idet Sagerne høre under forskellige Ministerier. Havnevæsenet hører nærmest ind under Ministeriet for

offentlige Arbejder, Tvangsarbejdsanstalterne under Justitsministeriet, Skolerne under Kultusministeriet. Man kunde tænke sig alt dette koncentreret f. Eks. i et enkelt indenrigsministerielt Kontor, hvortil Amtmændene maatte gøre deres Indberetninger, og hvorfra den rette Fordeling til de Autoriteter, der skulle have med Sagerne at gøre, kunde besørges. Paa dette Kontor vilde man da ogsaa have mere Lejlighed til at gennemarbejde de Sager og de Spørgsmaal, der komme frem fra de forskellige Byer.

Ved Embedsbesættelse er det nu saaledes, at Besættelsen af nogle af de vigtigere Embeder i Byerne foretages af Ministeriet. Lærerne ansættes f. Eks. af Ministeriet efter Byraadets Indstilling. Men ved flere andre Embeders Besættelse sker Approbation i Henhold til Vedtægter, medens efter min Mening Besættelser af alle vigtigere Embeder saavel som Nedlæggelse af saadanne burde approberes af Ministeriet. Det kan være af stor Betydning for en By at faa undersøgt, om det virkelig er rigtigt, at der nedlægges et Embede, og dertil burde altsaa kræves Approbation af Ministeriet. Loven af 1868 kender ikke noget til de vigtige Embeder, som hedde Stadsingeniørembederne. Stadsingeniøren indtager en ret væsentlig Stilling i de fleste mellemstore og i alle store Byers Administration, og Stillingen er en saadan, at Stadsingeniøren ret let kan komme i Konflikt med Byraadsmedlemmer. Disse ere meget ofte interesserede i Byggesager, og deres Interesser falde ingeniøren altid sammen med Kommunens, tværtimod, Interesserne ere meget ofte modstridende, og i saa Tilfælde har Stadsingeniøren en ret vanskelig Stilling. Disse Embedsmænd ere af nyere Dato end Loven af 1868, og de ere ikke saaledes stillede, at de i Virkeligheden kunne føle sig sikre. Jeg skal tillade mig at fremdrage et Eksempel, der ret kraftigt belyser disse Forhold.

For nogle Aar siden bekendtgjordes der følgende Avertissement, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse: „Til 1. Januar n. A. vil der være at ansætte en Stadsingeniør for N. N. Købstad“ — jeg nævner ikke Byens Navn, da Navnet i denne Forbindelse er ganske ligegyldigt — „til at forestaa Ledelsen og Tilsynet med alle kommunale Arbejder og Værker her i Byen, deriblandt ogsaa Ledelsen af Byens Gasværk, alt i øvrigt efter en af Byraadet udfærdiget Instruks. Løn 3,000 Kr. aarlig, med Alderstillæg 200 Kr. hvert 3die Aar indtil 4,000 Kr., samt fri